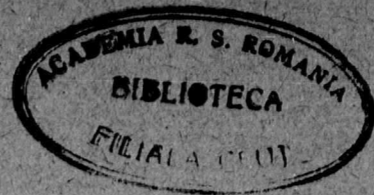

-22-

21. Ms.U. 211/U: Dolgozatok magyar nyelvűből (XX. sz. e.)

XX

I.

"Segíts magadon, az Isten is megsegít."
(Chia.)

Az ember természetében kezdettől fogva benne volt, hogy szeretne a könnyelmű életet, s küzdeni, járadni a megilletésért, főleg ha segíthet könnyen juthat, nem tartozott s ma sem tartozik kedvelt foglalkozásai közé. Tedig az élet számtalanakor ugyancsak megpróbálják erőnket, s ha ilyenkor összedugott kezrel várjuk a jóakaratot, bizony soká kell azt várunk, míg valakomnan segítség érkezik. Nemely ember rügölődik a sorsdal főleg az Isten ellen. Nem tudja, nem erti miért kell neki oly sokat törődnie, miért nem lehet bármely is bibor közt, mi az oka, hogy Isten nem akar rajta segíteni?

Épít. ké-
nyelmű
élet

míg

Hite meging. Hiszen ő mindig igaz,
resztény volt, hiszen járta a templomot,
burgon imádkozott naponként, s mint
hiába; Isten nem akar róla tudni, nem
akarja meglátni az ő nyomorult hely-
zetét. Persze ő maga nem sokat töri
magát a munkával, csak siránkozni
tud, s azt hiszi, hogy Isten mindenha-
tósága tán őt is egyszer magasba eme-
li.

Amott egy másik jámbor lélek,
nyugodtan nézi betegségben szenvedő
gyermekét, hiába, azon ember elme
nem segíthet, Isten küldte rá a betegsé-
get, s ha ő úgy akarja jobban lehet. Mi-
nek oda orvos, minek oda a gonosz á-
polás, a szerveretnek erősebbi titel, ha
Isten nem segít, nincs a ki megmentse.

Ugy gonfalkornak némelyek, a kik-
nek Istenben vetett bizalmuk a babo-
nával határos, a kik Isten segítségétől,
jóságától várják minden boldogságuk

kat, s összedugott kézzel sohajtoznak, ha
valami bajba jutottak.

Mint minden jó atya, ki gyermeke
sorsát szíven hordozza, örömmel nézi,
ha fia szorgalmasan munkál jövője
megalapításán, s szívesen nyújt segílyt, ha
szükség van rá; úgy a mindenek atyja, a
bölcs gonfószelő is csak akkor támogatja ^{böles}
gyermekét, ha látja bennök az előretö-
rés, az életért való küzdelem szilárd akara-
tát. Hiszen csak küzdelem közt szép
az élet. Csak bajok és küzdelem közt
lehet edzett a test, szilárd a jellem. ^{szilárdan}
A csapások, bajok, fájdalomak mint
testi vagy szellemi erőink kifejtésére
szolgálhatnak, de csak úgy, ha mi
magunk nem maradunk tétlenek, nem
várjuk a sült galambot, nem kívánjuk
hogy Isten minden fáradozásunk nél-
kül egyszerre kiemljen a bajból, s a
kényelem számolyát helyerre lábunk
alá.

melylyel

Nagy miért adta volna Isten az ember munkára termelt tagjait, miért gondoskodik rószát, melylyel minden földi lény fölé emelkedik; ha nem azért, hogy ezekkel munkálva győzze le a bajokat, háritsa el az akadályokat melyek útjában állanak.

De a ki Istenről tudja, hogy ő minden községgé kütfője, mikép is várható, hogy őh egyszerre kiragadja bajaiából. Hiszen akkor Isten egyszerre senkit sem engedne nyomorba jutni, ha az abból való megszabadítás feladata teljesen reá várakozna. De ha mi is igyekszünk Istenben bízva, bizonnyára többre haladunk. Tehát sohase bízzuk el magunkat, mert bármily magas polcra kerültünk is, az mint Isten adományának tekintendő. Istenbe vetett bizalom nélkül semmit sem tudunk végrehajtani, mert: "Ha az úr nem építi a házat, a kömives hiába építi. ha az az úr nem védi a házat a honvédők hiába védik." *de gondoskodik az emberben*

ACADEMIA R. S. ROMANIA
BIBLIOTECA
FILIALA CLUJ

ACADEMIA R.S.R.
FILIALA CLUJ-NAPOCA
BIBLIOTECA
Nr. 4218/4. 1935

2/3

FINIS